

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm SS. Triginta Et octo Monachorum in monte Sina; itemq[ue] quadraginta & trium, in Raithi regione; à S. Nilo abbate conscripta. Qui crudeliter à grassantibus Barbaris & Saracenis tricudati ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

MARTYRIVM SS. TRIGINTA ET
 octo Monachorum in monte Sinai; itemq; quadragin-
 ta & trium, in Raithi regione; à S. Nilo abbate con-
 scripta. Qui crudeliter à grassantibus Barbaris &
 Saracenis trucidati sunt Anno Anastasij Imp. 9.
 qui fuit Christi Saluatoris

499.

FERA & barbara planè gens, omniumque
 disciplinarum experta. eam incolit solitudi-
 nem, quæ ab Arabia ad Aegyptum vsque ru-
 bro mari & Iordane, hinc inde terminis distendit.
 Solo gladio victum sibi queritans, vitam cõ-
 tra insopiam tutatur. Nam aut venatu; aut scelera
 ta manu prædas ingentes agit. Si verò in his no-
 ueracem vident fortunam, quod proximum est,
 immanis voracitatis hominis, camelos suos ma-
 chant in cibos, quorum carnes tepido igne exco-
 ctas, ita vt sola durities dentibus cedat, canum in-
 star, deuorant. Ignara verà pietatis & diuini cul-
 tus, astro matutino cælestes honores deferunt: ei-
 que orienti, spoliõrum optima quæq; in sacrificium
 litant. Sed puerorù ætate & forma præstâtium sa-
 crificia præcipua; quos nullis flectèdi lachrymis
 vel precibus immani crudelitate immolant. Pu-
 erorum autem in opiam, c. melus albo colore &
 robore ceteris præstantiore supplet, quem humi
 stratum flexo poplite trina vice circuedunt, cum
 dilsono modulamine cantici cuiusdã in laudem
 alicui matutini compositi, quod primarius ætate
 honorabilior, distincta voce præit. Tertia verò
 circuntione facta, cum extrema hymni parte di-
 stricto ense camelum fauciat, & fluentem ex vul-
 nere sanguinem magno studio gustat. Tum reli-
 qui gladijs furibundi accurrunt, & alij quidem
 partem

Vide Czf.
 Baro in No-
 tat. marty-
 Rom.
 & Tom. 6.
 Ann.

14. Ianuarij.

Barbara &
 immanis
 gens.

Solem pro
 Deo colunt.

partem aliquam pellis excindunt, alij frustis rapiunt, alij dissecto ventre, illa cum exu-
uellant, reliqui ossa confringunt, eaque om-
canina planè feritate deuorant. Et hi quidem
barorum ritus, hæc vitæ & religionis studia
pro iumentorum, quæ innumerabilia alunt, co-
moditate, locis loca frequenter commutat.

In altera autem solitudinis huius parte, ali-
genus hominum degit, qui summa animi
fuetudine præditi, & excellenti vitæ integritate
ornati, cælitum in terris vitam imitantur, in
omni corporis consuetudine remoti, ut parum
menti usum nouerint, sed vel crudis oleribus
baccis famem depellunt, vel atro siccoque
corporis vires sustentant. Alij totos septem
ieiuni permanēt, alij trium quatuorve dierum
edia carnem macerant. Alij qui tanto robore
diti non sunt, post solis occasum corporis necesse
tati consulunt. Et hi quidem omnes tanto cari-
tatis vinculo inter se nexi sunt, ut omnem san-
nis communionem longo interuallo se-
rare videantur, Et ne qua ratione, illa qui
cum Deo assiduam habent per amorem reueren-
lestium, consuetudo interturbetur, habitatio
à se inuicē viginti & eo amplius stadijs distans
habent. Diebus autem Dominicis, in vna omni
ecclesiâ conueniunt, ut pari pietate Deum im-
cent, & cælesti communionem nexum fraterni-
cietatis arctius conglutinent, mœuamque beneu-
lentiam foueant. Philosophia eorum prima
præcipua ut turbulentos animi motus cōpel-
& res cælestes summa tranquillitate apud cogi-
tationes suas perpetuo voluant.

Itaque hoc sacro sanctorum coetu vna animo

Eremitæ.

Eorū cibus.

**Charitas
eorum.**

**Diebus do-
minicis cō-
ueniunt.**

rum confessione die quadam diuinas landes in
Ecclesia celebrandæ, gens illa, quam diximus, for-
tè aduenit, prædandi auiditate furibunda. Et pri-
mò quidem insatiabilem, profundumque ven-
trem semper esitando cibus distendit; indè edu-
ctos ex ecclesia sanctos miro ordine ad necem or-
dinavit. Qui sacris præerat, & cæteris, cum ætate,
cum moribus venerabilior, apparebat, iussus cer-
vicem extendere, vultu intrepido ac hilari paruit:
mortè magni beneficii loco excepturus. Sed cum
duo latrones animi causa, pro scelus, enses vibra-
rent, seseq; vel maximè innocentis sanguinis fu-
sione oblectare cuperent, vnus post alium acina-
næis sui bonitatem in sacro sancti istius corpo-
re expertus est. Et primus quidem enses capu-
lo tenus integrum immisit: alter humerum
ad mammillam vsque discidit.

Barbari mo-
nachos san-
ctos inua-
dunt.

Sacerdos
immaniter
ab ijs truci-
datur.

Sanctus verò constanti animo occumbens,
pro sola sui corporis nuditate ingemiscebat:
quam mox eximius quidam splendor oculos a-
stantium perstringens texit.

Aliam quæ-
dam occi-
dunt.

Post illum, alium quendam & ætate & virtute
profectum adduxere, cui vnus è Barbaris, vt fru-
ctus in terram effusos colligeret, imperauit. Qui
mira alacritate, vt grato obsequio, impendens
mortis periculum declinaret, paruit. Sed nihil
hoc flectere potuit Barbarâ immanitatem. Nam
alius quidam clam enses strinxit, eumque ma-
gnis viribus in thoracem ab hepate vibrauit: ita
vt protinus anima corporeis vinculis soluta, ad
beatorum gloriâ læta mente migraret. Tunc Barba-
bari reliquos, incertum qua ratione abigerunt, eisq;
manu, vt se fuga proriperet annuere. Ego autè qui
vnico cum filio sanctorum Patrum vestigijs insitens
eremum

eremum colebam. oculos nunc in hanc, nunc
 rō in illam partem conijciens, dubius eram
 mi, vellemne mihi turpi fuga salutem, quæ ad
 ram est, quærere: an verò cum alijs in præci
 certamine vitam profandere. Tandem tacito
 lorum nutu filij mei, quem mecum in solitudine
 & virtutum omnium exercitatione commiseram
 sumpteram. semel atque iterum, ut me celeriter
 eriperem, monitus parui: & nescio quomodo
 montis cacumen perueni. Captiuitas enim
 mei discruciabāt animum, & rursus capere
 stare periculis impellebat. Sors insuper
 qui præclara morte victoria potiti erant, ad
 le virtutis certamen subeundum vehementer
 cendebat. Interea Barbari plurimis crudeliter
 terfectis, & vniuersa penè solitudine popula
 ceptum carpebant iter, nobisq; liberum ad
 tem, in quo occisorum corpora prostrata
 accessum præbuerunt. Tunc nos alios quidam
 interneccionem deletos, sanctum autem Theo
 dum spirantem adhuc inuenimus. Qui mori
 dis nos oculis intuens, supremā hac voce conlo
 batur; O fratres, o serui summi Dei, nihil vobis
 casus conturbet, nec de mentis constantia desinat.
 Nolite pusillo & abiecto animo furorem eorum
 qui nos his præmijs afficiunt, extimescere. An
 noratis, hæc omnia ad maiorem gloriæ cocor
 à Deo nobis obuenire? Hæc dicens osculo præ
 tes salutauit, & beatam animam creatori tradidit.
 Nos autem multis lachrymis funus prosecuti,
 cæteris terræ mandauimus. Horum nomina, quæ
 hoc certamine defuncti fuere, sunt Paulus &
 annes, & qui beatam inter nostras manus
 efflauit, Theodulus presbyter.

Nilus fugit.

*Theoduli
 moribundus
 adhortatio.*

*Theodulus
 presbyter
 moritur.*

Interea dum funus moesti curaremus, quidam

e castris, anhelo adhuc spiritu, & animo nimio
 terrore correpto, ad nos peruolauit, rogatusque
 quomodo effugisset: Me, aiebat, & tuum filium,
 in cena loquentes, denunciabant fore, vt diluculo
 altro sacrificarent, Ego autem in tenebris, cum
 omnes nimia ebrietate sepultos vidissem, huius
 primum reptans ex eorum me conspectu proripui,
 deinde a castris parum remotus, incredibilis
 celeritate ad hunc scopum contendi. Meis
 aen oculis adhuc ingens metus crudelitatis Barba-
 rorum insidet, scelerataque eorum facta penè in
 stuporem me adducunt. Vidi enim his oculis, vidi
 inquam eos homines membratim discerpere. Vidi
 tantam in moribus truculentiam, tantam in in-
 genio fraudem, vt vel ad solam memoriam toto
 corpore contremiscam. Duos ephebos iuuenes,
 longa captiuitate miseros, aduocabant, eisque vl-
 tro certam libertatis spem ostenderè videbantur.
 Animos igitur eorum cupiditate accendebant, se-
 sequere ad iter accingerent, hortabantur. Et ne a-
 liorum scelere circumueniri possent, comites,
 qui eos in tutum deducereat (pro scelus) adhibe-
 bant. Iuuenes igitur incredibili gaudio, propter
 inoperatam salutis spem, elati, iter faciebant, cum-
 que iam pedem omnem extra periculum habere
 videbantur, scelerati comites strictis gladijs mor-
 tis metum crudeliter intentare, & filium in con-
 spectu patris mactare, atque concidere, præcedes-
 que omne gaudium cumulado supplicio foedare.
 His spectaculis gens fera & Barbara à curis graui-
 oribus laxabat animum. His oculos magna vo-
 luptate pascebat.

Quidam ef-
 fugit Barba-
 rorum ma-
 nus.

Nota Barba-
 ricam terro-
 ritatem.

Fraus Bar-
 barorum.

Disciplina
 Barbarorum
 qua teneros
 suorum ani-
 mos imbu-
 unt.

Quin etiam pueros à primis annis, hac ferita-
 te, tanquam disciplinis optimis imbuunt. Cum
 quodam tempore in cena epulis suo more in-
 structis

Q

structis accumberent, iuuenem quendam de
uorum numero aduocârunt, cumque benignis
verbis ad pocula inuitarunt, & patri, cuius filius
alterum paulò ante maetauerant, vt filio pro
bat imperarunt. Ille autem, quamuis facinus
mortis metu. pænè interclusis, potum exhaerens
crudeles mentes ad eadem prouocare videtur
Hauisto autem potu, protinùs iuuenis quidam
primum crudelitatis suæ facinus exercendū
sus est. Et quidem ne naturæ instinctu ad
cordiam aliquam flecteretur, manusque laban

Crudelissi
ma pueri
ezdes.

rent. Bacchico primùm furore se ingurgitauit
indè vtraque manu gladium vibrans, caput
putare nifus est, sed cum ossium durities
Etis frangeret, lateri capulo tenus abdidit
Tunc, quasi re ex animi sententia gesta
manuq; in aëra ensē quatiens, magno rifu
ex actione hauserat voluptatem, indicauit.

His epulis rebusque ludicris satiati, ad
montes cõtenderunt, & per loca aspera & dis
lia, tandè ad fontem quèdam aquis dulcibus
& saluberrimis scaturientem deuenere. Hanc
igitur dulcedine & loci etiam amenitate
se rursus ad epulas & choros celebrandos
ponere. Cumque saltantes suis fontem illum
dibus celebrarent, vident in latere montis
quoddam domunculæ vestigium; quò vno
tu cursum dirigentes, virum quendam specul

Venerandus
Eremita la
pidibus ob
ruitur.

habitu venerandum reperiunt. Hunc magnos
nes clamoribus circumstantes, vultu animos
intrepidum ad petram quandã protraxerunt,
demque sua voce pœana decantantes, quia
mes aduolârant, lapidibus obruerunt. Indè
parum digressi, alterum quendam macie
lore confectum, qui primo aspectu aperta

Item alius.

parum digressi, alterum quendam macie
lore confectum, qui primo aspectu aperta

neoz & sanctitatis vestigia præ se ferebat, simili humanitate interfecerunt.

Non multum procefferant, cum locus quidam herbarum & arborum viriditate amœnus eos invitavit; ad quem celeritate qua potuerunt maxima, cœdentes, in adolescentem quendam præclaris admodum virtutibus, & eximia animi magnitudine præditum inciderunt. Is cum in perangusto speluncæ ostio latitaret, nec foras egredi voluit; nec ut servaret vitam suam, (hoc enim polliciti erant) latentia quædam in solitudine monasteria ostendere. Quid inquit, ad eonem pusillo & abiecto animo me esse creditis, ut omnis præcedentis vitæ labores brevissimæ huius vitæ amore cõtaminare velim? Aut mortem, ita me horrere existimatis, ut eius metu sanctos fraterno amore mihi coniungos vestræ crudelitati prodam? Quare cum plane vobis denegetur id quod speratis ne cunctemini, quæ vultis facere. Ego autem speluncæ meæ ostium non egrediar, nè me aliquando nudum subfaneris. Neque enim ipse unquam corporis mei nuditatem conspexi. Intus moriar, ut hæc cauea quæ virtutis sudores accepit, mihi sepulcrum sit. Hæc dicendi libertate, Barbari in furorem versi, certatim in eum impetum dederunt, tantisq; vulneribus conciderunt, ut nulla omnino corporis pars gladijs eorum scædanda restaret. Post eum, tres alios in solitudine obuios habuerunt, in quos eadẽ adhuc spirantes scelerati, summa crudelitate inuecti sunt; ut acri vindicta, eam, quam à præcedente martyre acceperant verborum iniuriam, lenirent. Tenebant adhuc enses caudio & exhalanti sanguine inquinatos, cum duobus ex adverso monasteria contemplantur. Nec morata, tota præda, quam antè collegerant, in regione

Adolescentis eremita insignis cõstantia.

Insignis pudicitia.

Trucidatur.

Item tres alij.

Q 2 reli,

248 DE INTEREMPTIONE SS. PATR
relicta, deuisi ad utrumq; processerunt. Et quor
eos, qui erant ad austrum, qua crudelitate in
rint, incertum habeo. Ex ijs autem, qui erant
clima boreale, vnus audito eorum aduentu,
sibi salutem querere maturabat: sed ipsi sup
tem conspicati, iaculis transfixerunt. Cumq; p
pinquiores facti, spirantem adhuc & animam
gentem inuenissent, inaudita feritate a p
thoracem dissectum, pedibus culcauerunt. Et
raria adhuc per dissectionem viscera, & lac
circumfusa delacerarunt.

Item alius
iaculis con
figitur.

Posthac, ego quidem aufugi, filio autem
quid factum sit, ignoro; nisi quod mea fugam
stimem illi acerbiora parituram supplicia. Et
sanè vnus doloris scrupulus me conturbat. Et
do equidem, quod iam dudum nimio dolore
fectus occubuiffem, nisi mulieris cuiusdam
rãda placè & diuina virtus me contra acer
huius magnitudinem mirificè cõfirmasset.
tem erat adolescentis istius genitrix, qui gen
so & inuictò animo in spelunca occubuerat.
quam enim illa filium glorioso certamine
fectum intellexit, protinùs se splendidi
vestium cultu in conspectum dedit, & animam
tuque ad lætitiã haud vulgarem compo
nus in cœlum sustulit, & profusus præ nimio
dio lachrymis immensas creatori gratias
Neque enim dicebat, te, ò fili mi, vt mortem
gebo, sed quod ab omni peccati periculo libe
tus, cælos fœlici certamine conscenderis, læ
terna prædicatione celebrabo. Et inter alia
nam tuum corpus pluribus concisum vulceri
fuisse; scio namque pro plagarum numero
cedis amplitudinem in cœlo tibi repositam
Et nunc quid ego? Nunquid quia charissimam

Exemplum
admiranda
in foemina
constantia.

orbata sum, miseram me esse existimabo. Imo vero inter omnes matres foelicissimam, quæ talem Deo dignum athletam genuerim.

Hæc ego foeminea virtute confusus, pueri casum lamentari destiti, & admiratione tam excelsi animi commotus, pusillanimitatem meam acriter caligavi.

Interea ij qui Pharan incolebant, & cum Rege Barbarorum confœderati erant, cum tam ingen-
 tem suorum cladem, rupto per summum scelus
 induciarum fœdere, auditione percepissent, mi-
 serunt ad eum qui de illata iniuria conquererentur
 & satisfactionem postularent. Rex audita suorum
 crudelitate, præ se tulit grauiissimè se suorum sce-
 lere offensum esse, & paratum, debitum de perfidi-
 dis supplicium sumere. Quin etiam omnia, quæ
 per vim & fraudem ablata erant, se redditurum
 confirmabat. Nec mora, legati statim donis &
 muneribus instructi ad violata pacis fœdera re-
 nouanda missi sunt. Nos autem hac spe confir-
 mati, securè nos in viam dedimus. Sed octo die-
 rum iter emensi extrema aquæ penuria laborare
 cepimus, eaque penè deficientes, fontem inqui-
 rere coacti sumus, nisi præsens mortis periculum
 incurrere vellemus. Ego itaque lentè gradum fa-
 ciens, fontem ad collis dorsum conspicatus, eò
 properavi, sed mox Barbarorum in insidijs ibi-
 dem latentium multitudine oppressus, captiuus
 abductus sum. Non tamen hæc inopinata captiui-
 tas animum deiecit, vel minima ægritudine affe-
 ctum conturbauit. Sperabam enim fore ut vel fi-
 lium cuius vehementi desiderio tenebar, à mise-
 ra captiuitate recuperarem, vel ipse in captiuita-
 tem ductus, assiduo eius aspectu animum oculos-
 que pacerem, vel postremo, quod reliquum erat,

Q 3

vitam

Legatio eo-
 rum qui Pha-
 ran incolunt,
 ad Regem Bar-
 barorum.

vitam hanc miseram, illorum crudelitatem, et
beata morte mutarem. His ego cogitationibus
rifice confirmatus, malum, quo grauius preme-
bar, leuius tuli, donec Barbari à nostris copiosius
superuenere in fugam versi sunt. Nos igitur in
periculo & praesenti mortis metu liberati, ce-
rum iter alacres prosequuti, post quatuor dierum
spatium, in castra deuenimus. Et continuo legati
ad Amanem (hoc Regi Barbarorum nomen est)
introduci, responsum ab eo beneuolentia
num tulerunt.

Amanes rex
Barbarorum.

Hæc ego Nilus audiens (quem filij mei
duli salus suspensum tenebar) ingenti cura
licitudine premebar, ut aliquid vel de eius
vel morte certius cognoscerem. Cum que-
rijs de salute eius, corde tremulo quaesuissem
dem eum in ciuitate Eluza quidam uenudat
tellexi. Nec mora: ad senectutis meae oblitus
dibus contendi, & filium post longa suspensa
dura captiuitate miserum, ut suspicabar, sed
dam sacerdoti Christi, optimis moribus, & ex-
lenti uitae integritate praedito coniunctum inueni.

Eluza ciui-
tas.

Quo viso, incredibili gaudio penè exanimatus
coccidi. Accurrunt alij & humi sublatum fouent
fouentque, donec resumpto spiritu uerba fouen-
re possent. Tunc nouo filij mei conspectu refectus
de omni rerum statu percunctari cepi, atque ha-
tatus eum sum, ut diuturna captiuitatis suae
ex ordine panderet. Nam sicuti post morbum
nitas mirè lætificat, ita post malorum omnium
liberationem, eorum recordatio, magnam
luptatem cum singulari utilitate coniunctam
habet.

Nilus ex
gaudio filij
in deliquitum
cadii.

Tum filius à profundo pectoris gemitu ex-
sus. Quid iuuat, inquit, o pater praeteritorum
tantum

nium malorum reminisci? quid proderit truculentos sceleratorum hominum vultus atque manus, quas in nos crudeliter exercuerunt, ad memoriam reuocare? Sed quoniam paterna me auctoritate vages, libens tuis parebo mandatis. Ea tamen quae Megadonis filius tibi narrauit, silentio praeteribo. Visum erat Barbaris nos dijs sacrificare iamque omnia, ara, ensis, libamen, phiala, thus, parata erant, cum ego imminenti mortis periculo, quae ob oculos versabatur, admonitus, me totum Deo commendabam, humique prostratus, terram assiduis rigans lachrymis, nihil de praesentis vita sollicitus, Deum precabar, ne me a beatorum spe & expectatione confunderet. Cumque hoc modo spiritum infinitis angustijs oppressum somnus corripere, non prius quam lucifer suo ortu tenebras fugaret, euigilaui. Et sane euigilans nescio vel ubi eram, vel quomodo me ex tumultu, quem auribus hauriebam, tempestiue proriperem. Barbari enim, quod hora eorum sacrificijs opportuna iam praeterisset, varijs inter se clamoribus tumultuabantur, & quod alterum praesentem non viderent, acriter disceptabant. Tum ad me conuersi, blandis omnino verbis praeter eorum consuetudinem de altero quaesuerunt. Quibus ego, cum nihil de illo me scire respondissem, neque minas neque vllum iracundiae signum ostenderunt: sed summo facto silentio quieuerunt.

Narrat Theodulus quae de ipso Barbari statuerant.

Vicus Subaita.

Barbari Theodulo mortem minantur.

Post haec, ad vicum quendam, cui nomen Subaita deuenimus, ubi cum me venale exposuisset, nemo qui iustum offerret pretium inuentus fuit. Tum Barbari furij accensi, nudum me plane ante vicum stantem, atque strictis gladijs mortem, nisi emptor aliquis inueniretur, mihi minantur. Ego autem tam dira comminatione percussus, supplices

Q 4

ad

ad emptores manus cum lachrymis tendebam
rans atque obsecrans ne vellent vitam meam
iguo pretio viliores habere; & ne recedam
sanguinem meum de manibus Barbarorum
mere; spondebam me pretium ijs bona fide
tuturum; & nihilominus perpetuo seruitutis
culo obstrictum iri. His precibus quidam
misertus, ægrè tandem me ab imminente
per soluto, quod postulabant pretio, eripuit,
hanc quam vides libertatem abduxit. Hæc
dem ego passus sum pater, his per sanctus per
lis, mille mortis dolores superavi. Tum ego
fili mi, grauiora ipsa morte supplicia tulisti.
duus enim mortis metus, grauiorem doloris
sum infligit, quam breuis membrorum omnia
dissectio. Sed singulari Dei beneficio factum
istimo, quot tot tantisque mortis periculis
ratis, patri redditus sis. Ego enim in tempore
us afflictionis, perpetuo singularis continentis
voto me Deo obstrinxi, si te aliquando viuam
ciperem. Nec sefellit expectationem meam
minus. Nam voce cælitus dilapsa audiueram.
bilibet Dominus, stabiliet verbum; quod egres
fuit ex ore tuo. Et nunc fili antè omnia promissum
quod diuino responso confirmatum fuit, cum
etate explendum est: ne Deus, qui violata promissio
fionis vindex est, maiore nos calamitate inuoluat.
Rectè & sapienter dicis, ô pater (inquit pater)
quia ego maximum huius beneficij percepi fru
ctum, tecum prompto & alacri animo labores
suscipiã, & promissi per omnia socius ero. Deus
autem debitum nullum, quod nostras excedit vi
res, à nobis exiget, nec labores virium nostrarum
imbecillitate superiores requirit. Et hæc quidem
ita se habent.

Votum sub
cōditione.

Episcopo

Humanitas
Episcopi.

Episcopus autem illorum qui illic erant, vir pietate & religionis opinione admodum clarus, postquam nos à priori afflictione verbis suavissimis recreasset, vnicè nos rogavit, ut quod reliquum erat vitæ, apud illum diuinarum rerum studio transigeremus. Et nè, propter persolutum pretium, vim adferre, vel aliquid sibi iuris in nos vindicare videretur, integram nobis libertatem, saluis rebus omnibus, concessit. Et quia diuino obsequio, partim ex præcedenti vitæ instituto, partim ex voto mancipati eramus, ad sacrum sacerdotum munus suscipiendum vel inuitos compulit. Nos enim hatus ministerij dignitatem perpendentes, eo nos indignos reputauimus, ut quod nostris esset viribus superius, & vix solis sanctis, quòd ad vitæ gerenda rationem attinet, conueniret. Hoc ergò sacro sancti ordinis munere vel inuiti affecti, cum donum proficisci liberet, liberali nos persecutus viatico, & cælestis gratiæ benedictione munitos dimisit. Cui certè, præter alia eximia humanitatis collata in nos beneficia, vitam filij mei, ab impendente mortis periculo liberatam, acceptam referre debemus.

Sancti viri
vt se sacerdotio indignos putarint.

VITA S. IOHANNIS CALYBITAE, ex Simeone Metaphraste conscripta. Claruit autem temporibus Leonis Imperatoris, qui regnavit Anno Incarnationis verbi 457. & sequentibus. Extat verò peruetusta ac nobilis memoria eiusdem, Roma, in Insula Tiberina.

Vide Cæf. Baro. in Notat. marty. Rom. Item Tō. 6, Annal.

FUIT in vrbe Roma temporibus nostris 15. Ianuarij, vir quidam Eutropius, cum diuitiarum gloria, tum verò opinione rei militaris adeo præ-

Q 5